ДНЕВНИКЪ

(стенографически)

НА

ОБЛАСТНОТО СЪБРАНИЕ, ЧЕТВЪРТА РЕДОВНА СЕССИЯ

IX. ЗАСѢДАНИЕ ВЪ ПОНЕДѢЛНИКЪ НА 25 ОКТОМВРИЙ 1882 ГОДИНА.

(Начало 1 $^1/_2$ часътъ слѣдъ пладне подъ Прѣдсѣдателството на Подпрѣдсѣдателтъ Д-ръ Янкуловъ).

Прѣдсѣдателтъ: (Звъни) Засѣданието е открито. Ще ся чете списъкътъ на г-да Депутатитѣ.

Секретарьтъ. (Чете списъкътъ).

Прѣдсѣдателтъ: Присѫтствуватъ 42 душь депутати. Отсѫтствуватъ 12, отъ които съ отпускъ Бракаловъ, Корсуловъ, Пеневъ, Матакиевъ, св. Тилевъ, Д-ръ Владо, Д-ръ Дагоровъ, Наумовъ и Нейчовъ; безъ отпускъ: Митрополитъ Панаретъ, Аристагесъ и Н. Бояджиевъ.

Ще ся прочете протоколътъ отъ миналото засѣдание.

Секретарьтъ: (Чете протоколътъ).

Прѣдсѣдателтъ: Има ли нѣкой да прави поправка въ протоколътъ?

(Приема ся безъ измѣнение).

Ще ся прочетатъ едно съобщение и нѣколко писма.

Секретарьтъ: (Чете)съобщение отъ Н. С. Главний Управитель, отъ 23-й Октемврий 1882 год. № 3244.

Господине прѣдсѣдателю!

Приключенъ въ настоящето ми имамъ честьта да прѣдставя на одобрението на уважаемото Областно Събрание единъ законопроектъ изработенъ по грижа на г-на Директоръ на Правосѫдието, за нѣкои измѣнения, които сѫ потрѣбни да ся въведатъ въ Наказателний Кодексъ.

Приемете и пр.

А. Богориди.

Прѣдсѣдательтъ. Ще се проводи законопроектътъ на надлѣжната комиссия. Сега ще ся прочетатъ нѣколко писма за отпускъ.

Секретарьтъ: (Чете писмото на д-ра Дагоровъ) отъ 25-й Октомврий 1882 г.

Господине Прѣдсѣдателю!

Независящи отъ мене причини каратъ ме да отсжтствувамъ 3 дни. Моля ви прочее да ми исходатайствувате отъ уважаемото Областно Събрание отпускъ за 3 дена.

Приемете и пр. **Д-ръ Дагоровъ.**

(Приема ся.)

(Чете писмото на Пенева отъ 23-ий Октоврий 1882 г.)

Господине Прѣдсѣдателю!

Моля дайте ми отпускъ за идущий понедѣлникъ да прѣкарамъ Димитровъ-день у дома.

Съ почитание Вашь: **Г. Пеневъ.**

(Приема ся)

(Чете писмото на Нейчова отъ 25-ий Октом. 1882).

Господине Прѣдсѣдателю!

Семейственни несчастия ми правятъ необходимость да отсжтсвувамъ отъ засѣданията на Събранието за най малко 15 дни. Прося убо нуждний отпускъ за тоя срокъ.

В. Нейчовь.

(Приема ся).

(Чете писмото на Наумова, отъ 25-ий октомврий 1882).

Господине Прѣдсѣдателю!

Моля Ви да благоволите и ми дадете отпускъ за днешното събрание по случай на нужда, която ме заставлява да отсжтствувамъ.

Съ уважение **Д. А. Наумовъ.**

(Приема ся).

(Чете писмото на Д-ръ Владо, отъ 25 Октомврий 1882 г.).

Господине Прѣдсѣдателю!

Моля да ми ся даде отпуекъ за 25-ий и 26-ий того.

Съ уважение **Д-ръ Владо.**

(Приема ся).

(Чете писмото на Свящ. Тилевъ отъ 23 ий Октомврий 1882 год.)

Господине Прѣдсѣдателю!

Тая вечерь по желѣзницата ще замина за г. Т. Пазарджикъ и по едно сѫдебно дѣло необходимо е да остана и за идущий понедѣлникъ. Того ради, моля съгласно съ Вѫтрѣшний Правилникъ на уважаемото Областно Събрание, да благоволите и ми дадете отпускъ, за помянѫтий день.

Примете и пр. Свящ. Тилевъ.

(Прѣма ся.)

(Чете писмото на Матакиева отъ 23-й Октомврий 1882 г.).

Господине Прѣдсѣдателю!

По причина на службата ми имамъ нужда отъ единъ отпускъ отъ единъ денъ 25-й октомврий. Затова, моля Ви да ми позволите тоя еднодневенъ отпускъ.

Съ приличнитѣ си почитания.

Я. Д. Матакиевъ.

(Приема ся.)

Ев Гешовъ: Спорѣдъ Вѫтрѣшний Правилникъ тѣзи писма сѫ до Прѣдсѣдателѫтъ.

Прѣсѣдателѫтъ: Ще се прочете едно прошение.

Секретарѫтъ (Чете). Прошение отъ селата Хисаръ. Михилци, Синджирлии и Хиссаръ-Кюсселери, съ което молѧтъ да имъ ся намали данъкѫтъ на посѧний въ двореветѣ имъ за цѣрь тютюнъ отъ $33\frac{1}{4}$ гроша на $13\frac{1}{2}$ гроша.

Прѣдсѣдателѫтъ: Ще се проводи на коммиссията за прошения. Минава на дневний редъ. Пьрвий дневенъ редъ имаме закопроекта за пѫтнитѣ разноски и за дневното обезщетение по прѣмѣщание на чиновницитѣ отъ гражданско вѣдомство и на частни лица пратени съ нарочно послание въ Источна Румелия.

Приема ли Събранието по начало тоя законопроектъ? (Приема ся). Желае ли да ся разисква исцѣло или членъ по членъ? (Приема ся членъ по членъ).

Секретарѫтъ. (Чете) Законопроектъ за пѫтнитѣ разноски и за дневното обезщетение по прѣмѣщание на чиновницитѣ отъ гражданско вѣдомство и на частни лица пратени съ нарочни послания въ Источна Румелия.

Прѣдсѣдателѫтъ: Въ заглавието коммиссията е направила това измѣнение: вмѣсто „*Законопроектъ* за пѫтнитѣ разноски и за дневното обезщетение по прѣмещание“ и пр. остава го тъй: „Законъ за прѣмещание на чиновницитѣ отъ гражданското вѣдомство и на частни лица пратени съ нарочни послания въ Источна Румелия“. Има ли нѣкой да възрази върху заглавието?

Величковъ: Заглавието е хубаво направено. Говори ся за извѣстни чиновници и частни лица и за извѣстни пѫтни разноски. Само едно, по мое мнѣние, прѣчи на заглавието: „въ Источна Румелия“. Това азъ мисля да ся изостави, защото може да ся проводѧтъ чиновници и частни лица и извънъ Румелия. Ако има чиновникъ проводенъ въ Цариградъ трѣбвапакъ, разбира ся, да му ся плаща пѫтни разноски. За това думитѣ въ „Источна Румелия“ си нѣматъ мѣстото.

Прѣдсѣдателѫтъ: Приема ли ся заглавието тъй както Коммиссията прѣдлага? (не ся приема).

Приема ли ся поправката на г-на Величкова? (Приема ся).

Заглавието си остава както е прѣдставенъ законопроектътъ отъ правителството, подъ думитѣ въ „Източна Румелия“.

Ще ся чете 1-ий членъ.

Секретарьтъ (Чете) Чл. 1-ий. „Публично Административнийтъ Правилникъ изданъ на 5 Априлъ 1882 г. за пѫтни разноски и за дневното обезщетение по прѣмѣщанието на чиновницитѣ отъ гражданско вѣдомство и на частни лица пратени съ нарочни послания въ Източна Румелия, ся оничтожава и ся замѣща съ прѣдписанията на настоящийтъ областенъ законъ.

Прѣдсѣдательтъ: Коммиссията намира за излишенъ 1-ий членъ и го заличава и приема 2-ий за пръвъ.

Дир. Груевъ: Незная защо ся заличава тоя членъ отъ коммиссията. Пѫтнитѣ разноски до сега ся основаватъ на публично-административенъ правилникъ. Ако сега ся заличи тоя членъ и не ся спомене въ днешний законъ, че ся унищожава публ.-администт. правилникъ, то ще ся породи съмнѣние, че оставатъ пѫтнитѣ разноски въ сила, споредъ правилника, когато законътъ добива другъ видъ.

Правителството бѣше на мнѣние и мисли, че е потрѣбно да ся помѣсти такъвъ членъ. А да ли въ началото или въ крайтъ да бѫде членътъ, то е другъ въпросъ. Стига да ся спомѣнува въ законътъ, че ся унищожава правилникътъ. Това ще послужи за въ всѣки случай.

Величковъ: Мотивитѣ за заличението на тоя членъ сѫ исказани. Когато ся издава новъ законъ, то правилника самъ по себе си ся уничтожава, както това гласи и Орг. Уставъ. Но може ако нѣма въ единъ законъ такава забѣлѣжка, пакъ нѣкои да ся основаватъ на правилника. Щомъ излѣзе единъ новъ законъ правилника ся унищожава, макаръ въ него да има съвсѣмъ други распорѣждания. За това трѣбва да ся забѣлѣжи, ако и на крайтъ на законътъ, че силата на правилникътъ ся унищожава, това е прѣдвидено и въ Орг. Уставъ, че естественно законътъ замѣнява правилника, който има сила въ Областьта до тогава, до дѣто не ся знае законопроектътъ приетъ ли е или не.

Димитровъ: И азъ мисля по-добрѣ ще бѫде да офигорира такъвъ членъ въ началото, или на крайтъ. Често ся случва по долнитѣ власти да иматъ прѣдъ себе си публично административний правилникъ и новий законъ и незнаятъ да ли законътъ замѣстява правилника, особенно когато законътъ може би е измѣненъ въ видътъ. За това, нѣма да ся сгрѣши ако ся каже нѣкадѣ въ законътъ, че той замѣстява тоя и тоя правилникъ.

Прѣдсѣдатель: Турямъ на гласувание членъ 1-й отъ законътъ, които сѫ за него да станѫтъ прави.

Бояджиевъ: Тоя членъ може да остане, може да ся прѣиначи и може да ся тури на крайтъ.

Прѣдсѣдатель: Има прѣдложение да стане на края нъ то остава за послѣ.

Воденчаровъ: Тука трѣбва да ся рѣши да ли ще остане тоя членъ въ законътъ. Прѣдлагамъ да ся тури на гласувание и Събранието може да го приеме или итхвърли.

Прѣдсѣдательтъ: Турямъ на гласувание членътъ и които сѫ за него, моля да станѫтъ прави. (Пада).

И така чл-нъ 1-й ся отхвърля и ся приема 2-й да стане първий.

Секретарь: (Чете чл. 2-й, който става 1-й). Чл. 1-й. Всѣкий чиновникъ отъ гражданското вѣдомство, врѣменно испратенъ отъ началството си, съ царочно послание, извънъ мѣстото на службата си или който, по предписание на законътъ, отива врѣменно, по длъжность, извънъ мѣстото на своята служба, има право на пѫтни разноски и на дневно обезщетение за прѣмещание.

Прѣдсѣдатель: Коммисията приема чл. 2-й за 1-й безъ измѣнение.

Бояджиевъ: (Чете членътъ). Има такива чиновници, на които длъжностьта е само за ходение и азъ незная защо да имъ ся плаща дневно обезщетение, когато той получава плата за длъжностьта си. Незная чиновникъ, който по прѣдписание на законътъ отива по врѣменно по длъжностьта си, защо да зима освѣнъ пѫтни разноски и дневно обезщетение? Тогава той защо е чиновникъ и защо му ся плаща служебна плата.

Величковъ: Коммиссията мисли, че алинеята не ся разбира за всѣки чиновникъ, напротивъ има такива чиновници, които отъ длъжностьта ся мѣстятъ и има чиновници които ся провождатъ по изѣстни случаи; именно за такива трѣбва да ся даватъ разноски. Може да ся случи единъ чиновникъ отъ едно сѫдилище, сѫдникъ или слѣдователь, който ся провожда вънъ по окрѫгътъ по изслѣдване. Трѣбва прочее да му ся даде възнаграждение, защото той е принуденъ да прави повече разноски, отколкото дома. Ако не ся дава такова възнаграждение, то мнозина би ся отказали отъ посланието, а и нѣкои ако отиджтъ, не ще има гаранция да испълняватъ длъжностьта си. До колкото зная правителството съ тоя законъ именно искало е да натовари околийскитѣ сѫдници съ изслѣдвания на извѣстни престѫпления въ окрѫгътъ. Затова, ако ся даватъ разноски, тѣ ще бѫдатъ принудени (Ок. Сѫд.) да излизатъ често по Окрѫгътъ. Съ това още нѣма да ставатъ по 12—15 лири разноски, които трѣбватъ, ако ся проводи особенъ човѣкъ.

Бояджиевъ: Обясненията, що даде г-нъ Величковъ додоха още повече да мя обяджтъ, че отъ алинеята друго излиза. Разбирамъ, ако ся плащатъ пѫтни разноски, разбирамъ, ако нѣкои правятъ изслѣдвания, да ся плащатъ и тѣмъ пѫтни разноски; нъ не разбирамъ единъ сѫдникъ, когато отива по своя длъжность изъ околията си да му ся плаща и дневно обезщетение, защото ако отиде за десетъ деня изъ околията, той отива да върши своята работа. Особенно изслѣдователтъ има по-малко работа въ града, отколкото въ окрѫгътъ. Нему длъжностьта е да отиде изъ окрѫгътъ да изслѣдва, ако стане нѣкакво произшествие. Азъ мисля, тия обяснения на г-на Величкова довождатъ до по-голѣмо убѣждение, че само пѫтни разноски може да ся даватъ, а не и възнаграждения. Че нѣкой ще отиде изъ градътъ по вънъ, че ще отиде да испълнява своята длъжность, защо да му ся дава дневно обезщетение? Защо зима плата? Стига само пѫтни разноски да му ся даватъ. Азъ мисля, че единъ чиновникъ, който стои въ града или излѣзе вънъ по длъжностьта си, то дневнитѣ разноски му сѫ едни както въ града, тъй и по вънъ. По вънъ, той има само пѫтнитѣ разноски повече, които му ся и плащатъ. Ако искаме да намираме причини за харчение паритѣ на Областьта, които ся намѣрватъ въ завидно! положение, то да опредѣлимъ и на всѣки чиновникъ, който излѣзе изъ

стаята си да му ся плаща по 20—30 гроша дневно обезщетение. Азъ мисля, г-да, достатъчно е да ся даватъ само пѫтни разноски, а не и дневно възнаграждение.

Маджаровъ: Разбирамъ съображенията, отъ които ся води г-нъ Бояджиевъ. Струва ми ся може отъ една страна да ся спести нѣкой грошъ, ако ся не даватъ дневни възнаграждения; нъ да не би съ това да отказватъ чиновницитѣ, че тогава ся приноси врѣда. Колкото за сѫдията, при всичко, че е задълженъ да обикаля изъ околията, нъ той при обиколката си прави и други разноски, защото домашнитѣ му разноски пакъ сѫ сѫщитѣ, а той по обиколката си е принуденъ да харчи други. Защо да туряме въ такова положение чиновницитѣ да намиратъ претенции да не отиватъ. Защо да фактираме това при едни малки съображения, когато трѣбва, като стане нѣкое происшествие, да не глѣдаме на дневнитѣ разноски, а да глѣдаме да ся изслѣдва дѣлото. Чиновницитѣ естественно сѫ задължени затова, нъ като ся излагатъ съ командировкитѣ на повече разноски, то, азъ мисля, трѣбва да ся възнаграждаватъ и слѣдователно трѣбва да остане тъй членътъ.

Хаковъ: Мисля, ако ся прочете съ внимание членътъ, то прѣдвижда възнаграждение за онія чиновници, на които прѣдписва законътъ да отиватъ вънъ длъжностьта си. Защото г-нъ Величковъ, както каза, на сѫдебний слѣдователь ся дава възнаграждение, или на Окол. Сѫдникъ, ако стане нужда да излѣзе по вънъ. Споредъ законътъ, въ такива случаи, трѣбва да му ся даватъ освѣнь пѫтни разноски и дневни възнаграждения. Г-нъ Величковъ въ тоя случай много лоялно защити членътъ. Ако стане нѣкое убийство въ Бургазский Окрѫгъ и ся проводи нѣкой да изслѣдва, то трѣбва да му ся плати и дневно обезщетение, защото той, въ който градъ живѣе, разбира ся, приготвилъ си е всичкитѣ потрѣби, а като отиде вънъ ще бѫде принуденъ да израсходва за прехраната си може би и двойно. Ако г-нъ Бояджиевъ, като Окол. Сѫдникъ въ Сливенъ ся проводи извънъ Околията, то трѣбва да му ся дава, освѣнь пѫтни разноски и дневно обезщетение, понеже той излиза по вънъ и справедливо е да му ся плаща възнаграждение. Като ся испроводи нѣкой чиновникъ вънъ по работа, то той неможе да ся качи на проста кола или на магаре, та да спести отъ разноскитѣ. Нъ той, като чиновникъ, трѣбва да ся държи по-високо. Ние знаемъ даже чиновници, на които не стигатъ пѫтнитѣ разноски, 10-дневни за петь километра пѫтуване. По мое мнение, трѣбва да остане членътъ. Тълкуванията обаче на г-на Величкова бѣха много широки, а пакъ г-нъ Бояджиевъ ги много стѣсни. Повече поддържамъ, че има въ послѣдующитѣ членове по голѣмо опрѣдѣление за районътъ на службитѣ за да не би да ставатъ недоразумѣния. Чиновникъ, който получава плата да испълнява въ единъ районъ службата си, да не би да заяви претенции въ нѣкои случаи да иска разноски. Затова, пакъ моля, да ся приеме членътъ, но като ся поясни това.

Дир. Ев. Гешовъ: Законитѣ трѣбва да бѫдатъ въ точенъ и ясенъ смисъль. Тълкуването, което даде г-нъ Хаковъ не е тъй добрѣ. Чл. има пълна ясность, ако ся прочете членъ 8-й отъ тоя законъ, който опрѣдѣля района на службитѣ. (Чете чл. 8). Такива чиновници, както знаемъ ги имаме: Околийски Началници и Окрѫжни инжинери; тѣ сѫ обязани въ своятъ окрѫгъ да обикалятъ, безъ да искатъ дневно възнаграждение. Такива сѫ сѫщо сѫдебнитѣ коммисари и мѣстнитѣ полицейски. Като додемъ обаче до сѫднитѣ и сѫдебнитѣ изслѣдователи, ще видимъ

споредъ законътъ, че тѣ не сж длъжни да обикалятъ и тѣ, ако ся случи да излѣзатъ, трѣбва да ся възнаградятъ. Затова въ чл. 2-й ся говори, като за такива чиновници ся дава възнаграждение, така сжщо и за частни лица, които ся провождатъ съ послание. Единъ Окол. Сждникъ може да има заповѣдь отъ Директорътъ за да отиде по изслѣдване по околията и въ такъвъ случай трѣбва да му ся даде възнаграждение. Сждебний изслѣдователь, като стане нѣкое прѣстжпление, безъ да чака заповѣдь, отива да изслѣдва и нему ся даватъ пжтни разноски. Такова тълкувание трѣбва да ся даде на членътъ.

Хаканов ъ: Азъ мисля, че такова тълкувание, каквото даде г-нъ Гещовъ, го заставя още да ни обясни какво значи Сждебенъ Изслѣдователь. Ако единъ Изслѣдователь отиде да изслѣдва нѣкое прѣстжпление, то неразбирамъ защо да му ся плаща възнаграждение, когато такава му е длъжностьта и за такава длъжность получава плата. Ако слѣдователно трѣбва само да сѣди да глѣда канцелярията си, тогава незная защо ся казва Изслѣдователь. По мое мнение, неговата длъжность е да изслѣдва дѣла, било въ града, било по вънъ, неговата длъжность е да ходи да произвожда изслѣдване. Ако ся приеме на тоя членъ такова тълкуване, каквото сьмь далъ, прѣди да търсиме подпорка въ бждъщий членъ, казвамъ пакъ членътъ да ся приеме. Но ако правителството иска да приеме членътъ съ това тълкувание, което му даде г-нъ Гешовъ, азъ още отъ сега сьмь противъ членътъ. Неприемамъ да ся мисли, че ся плаща възнаграждение само на *който отива по вънъ*. Мисля нетрѣбва да ся плаща и день-парасж.

Кесяков ъ: Областното Събр., като гласува законьтъ, иска да приеме този членъ. Но по мое мнение трѣбва да ся опредѣли още въ начало на кои чиновници именно, и въ какви случаи ся плаща пжтни разноски и дневно възнаграждение. Не е право да ся дава пари на единъ чиновникъ, когато отива по длъжностьта си. Но ако ся прѣмѣстява той отъ една служба на друга, тогава разбирамъ, да му ся платятъ пжтни разноски и дневно обезщетение. Колкото за Прокуроритѣ, тѣ ся задължаватъ често да отиватъ на нѣкои мѣста по изслѣдване и трѣбва да имъ ся плаща пжтни разноски и обезщетение. Той испълнява наистина длъжностьта си, но харчи повече пари отъ колкото дома си, и за това трѣбва да му ся дотькмява.

Юруков ъ: (Гласове: исчерпанъ е въпросътъ).

Прѣдсѣд.: Г-нъ Бояджиевъ може да направи прѣдложението си.

Бояджиев ъ: Въ вторий членъ отъ закона ся казва: (чете): Да ся приеме членътъ не сьмь противенъ, но да ся плаща само пжтни разноски; да ся опредѣли прочее, че на чиновникъ, който зима плата да му ся дава пжтни разноски, а не й възнаграждение. Тъй щото намирамъ за умѣстно, чиновницитѣ на които ся плаща въ извѣстенъ окржгъ да зимать само пжтни разноски, ако излѣзжтъ вънъ.

Ст. Гешов ъ: Тоя сжщий въпросъ бѣше ся отворилъ и въ коммисията: да ли на чиновницитѣ трѣбва да ся плаща дневно обезщетение. Коммисията ся съгласи най послѣ и за обезщетение, водима отъ съображенията исказани въ мотивитѣ по законопроекта, които могжтъ да ся ограничатъ въ двѣ точки: 1-во. Всѣки чиновникъ испратенъ съ нарочно послание, трѣбва да получава пжтни разноски, защото освѣнь обикновеннитѣ разноски, които прави дома, сега трѣбва да ги прави повече

по обиколката. Затова нетрѣбва да тегли отъ джебътъ си тия разноски; 2-ро. Ако нѣкой ся проводи тамъ, дѣто е станало нѣкакво произшествие за да го изслѣдва, то и той трѣбва да направи други разноски, които, мисля, не му сж потрѣбни, ако остане дома. Той напримѣръ има опредѣлено да харчи дома по 50 гроша на день. А кога отиде по вънь, освѣнь тия разноски, които си слѣдватъ дома му, той трѣбва да харчи други повече навънъ. Тая прочее врьхнина трѣбва да му ся даде. Тия сж съображенията, по които коммисията ся съгласи да ся плащатъ освѣнь пѫтни, нъ и дневни разноски. При това раноскитѣ, които ще ся плащатъ. не сж такива голѣми, та да може да ся ползува чиновникътъ. Нему ся опредѣля такава плата, само и само да му ся посрѣщатъ разноскитѣ въ пѫтуването: Това става на всѣкждѣ, както и въ другитѣ държави, та затова е приела и коммисията.

Юруковъ: Когато да приѣмехме членътъ по начало, мислѣхме, че ще ся плаща и дневни разноски и трѣба на чиновници, които отиватъ на други да ся плащатъ разноски само, мисля, да ся направи такова промѣнение въ редакцията на членътъ запримѣръ, вмѣсто думитѣ: „има право на пѫтни разноски и дневно обезщетение“, да ся каже: „има право на пѫтни и дневни разноски“.

Прѣдсѣдателътъ: Г-нъ Бояджиевъ има да прочете прѣдложението си.

Бояджиевъ: (Чете прѣдложението си) „Всѣки чиновникъ отъ гражданско вѣдомство и пр. има право (само) на пѫтни разноски“.

Прѣдсѣдателътъ: Подкрѣпя ли ся прѣдложението на г-на Бояджиева? (Подкрѣпя ся).

Турямъ на гласуване прѣдложението на г-на Бояджиева и, моля, ония които сж за него да станѫтъ прави. (Пада).

На редъ е поправката на г-на Юрукова да ся махне думата обезщетение.

Юруковъ: (Чете поправката си) „има право на дневни и пѫтни разноски“. Другитѣ думи да ся заличатъ.

Прѣдсѣдатель: Подкрѣпя ли ся поправката на г-на Юрукова? (Подкрѣпя ся). Поставямъ я на гласуване и които сж за нея, моля, да станѫтъ прави. (Пада.)

Турямъ на гласуване членътъ тъй както е въ проектътъ. Които сж за него моля, да станѫтъ прави. (Приема ся).

Ще ся чете членъ 2-й, който е станалъ отъ 3-й.

Секретарьтъ: (Чете): Чл. 2-й. Пѫтни разноски и дневно обезщетение ся даватъ и на частни лица, *безъ опрѣдѣлена заплата*, въ случай когато би потрѣбвало да ся испратятъ нѣгдѣ съ врѣменно нарочно послание отъ правителството.

Прѣдсѣдателътъ: Коммиссията въ тоя членъ заличава думитѣ: „безъ опрѣдѣлена заплата“. (Приема ся съ поправката). Ще ся чете чл. 3-й, който е станалъ отъ членъ 4-й.

Секретарьтъ: (Чете): Чл. 3-й. По мѣста гдѣто ся пѫтува съ конь или съ кола, пѫтнитѣ разноски ся плащатъ по километрическо разстояние, като ся смѣта всичкото пѫтуване, за отиване и врьщане: по три гроша на километръ, за чиновници които иматъ мѣсечна заплата по горѣ отъ 3000 гроша исключително; по два гроша на километръ, за чиновници които иматъ мѣсечна заплата отъ 3000 до 1500 гроша всключително както и на частни лица; единъ и половина грошъ на километръ, на чиновници които иматъ мѣсечна заплата отъ 1500 гроша на долу.

Прѣдсѣдатель: Комисията мисли, че за пѫтнитѣ разноски не трѣбва да ся гледа, съ какво пѫтува чиновникътъ или частното лице, съ конь, съ кола или съ желѣзница. Затова заличава чл. 5-й отъ законопроекта, като оставя 4-й, който е настоящий 3-й, като отъ първий редъ заличава думитѣ: „по мѣста, дѣто ся пѫтува съ конь или съ кола“. Послѣ пакъ заличава думитѣ: „както и на частни лица“. Комисията мисли че частнитѣ лица не могѫтъ да ся причислятъ къмъ тая категория. А това зависи отъ частното лице, което ся провожда и отъ миссията, за която ся провожда. Въ членътъ Комисията прибавя една алинея на крайтъ съ тия думи: „на чиновници отъ послѣднитѣ двѣ категории за растояния по̀-малки отъ 20 кил. плаща ся по 20 пари повече на всѣки километръ“. Послѣ прибавя: „частни лица получаватъ пѫтни разноски, споредъ категорията, която бѫдатъ зачислени при опрѣдѣлението.

Ев. Гешовъ: Ще говоря само за първата поправка на коммиссията. Коммиссията казва, че не трѣбва да ся гледа какъ ще бѫде пѫтуването на чиновницитѣ. За това заличава думитѣ: „по мѣста дѣто ся пѫтува съ конь или съ кола“. Въ такъвъ случай вѣрвамъ ще има за послѣдствие да ся увеличатъ много пѫтнитѣ разноски. Може пѫтуването да става съ желѣзница, дѣто много по долѣ биватъ разноскитѣ. Да кажемъ единъ Директоръ пѫтува за Сливенъ и, ако влѣзе въ I-й класъ, ще заплати не повече отъ 197 гр. златни. А вмѣсто 197 гр. ще получи за 140 километра по 3 гроша, нѣщо около 420 гроша, дѣто ще каже оставатъ му и за джебътъ. Тъй сѫщо ще става и съ другитѣ чиновници. Азъ мога да Ви приведа и много други примѣри за пѫтуването съ желѣзница и съ кола, нъ мисля за излишно. За това трѣбва да ся плаща за мѣста дѣто ся пѫтува съ желѣзница споредъ тарифата на желѣзната линия, а дѣто ся пѫтува съ кола или съ конь, да ся плаща на километръ. Именно за това моля Почитаемото Събрание да приеме членътъ 5-й, както и 4-й, тъй както е прѣдставенъ отъ правителството.

Прѣдсѣдатель: Има ли нѣкой да иска думата?

Величковъ: Дѣйствително може да стане една икономия, ако остане чл. 5-й отъ законопроектътъ, нъ нетрѣбва да зимаме това съображение, че чиновницитѣ може да печалятъ отъ правителството. Нито пъкъ правителството трѣба да гледа да печали отъ пѫтнитѣ разноски на чиновницитѣ. Г-нъ Гешовъ каза, че единъ Директоръ, като пѫтува по желѣзницата и му ся плаща на километръ, може да спечели около 300 гр. отъ пѫтнитѣ разноски, нъ това зависи отъ Директора. Ако той има единъ или два човѣка при себе си, което е необходимо, като на Директоръ, то, мисля, не ще може да спести нищо. Колкото за други чиновници може и да икономисатъ по нѣщо. При това, въ нашата Область има желѣзница само до Ямболъ, а по другитѣ мѣста пѫтува ся съ кола. Така щото икономията едва ли ще бѫде полѣзна по такива съображения. Съ исхвърлянието тоя чл. можемъ да избѣгнемъ и отъ други неприятности. Споредъ чл. 5 й, пѫтуването съ желѣзница ся раздѣля на 3 категории: на едни ся плаща за I-й, на други за II-й и на третий за III-й класъ. Може да има нѣкои чиновници, които да получатъ пѫтни разноски за II-й класъ, а да ся возатъ въ I-й и на това нѣма що да ся забѣлѣжи. Нъ може да има нѣкои, които получватъ пѫтни разноски за I-й или II-й класъ, а тѣ влизатъ въ III-й класъ. Въ такъвъ случай може ли на по-

добни чиновници да ся направи бѣлѣжка? Ние не желаемъ такива нѣща да ся случватъ каквито и да сѫ чиновници трѣбва да ся съобразяватъ съ длъжностьта си по вънъ, когато му ся плащатъ пѫтни разноски. Ако единъ Директоръ пѫтува въ I-й класъ, то и хората, които го придружаватъ трѣбва да сѫ въ сѫщий класъ. Тука той не трѣбва да гледа икономия. Тия нрави, които сѫ вкоренени въ насъ да ся унизявами за да спѣстимъ нѣкоя пара, не отговарятъ съ духътъ на демократическото общество, каквото е нашето; нъ ще исчезнатъ по легка лека.

Прѣдсѣдательтъ: Азъ щѫ прочета членътъ, каквото Събранието да може да си състави пълно вразумление. (Чете).

Турямъ на гласуване прѣдложението на коммиссията да ся заличатъ думитѣ: „по мѣста дѣто ся пѫтува съ конь или съ кола“. Които сѫ за него да станѫтъ прави. (Пада).

Турямъ на гласуване членътъ, както е прѣдставенъ отъ Правителството. Които сѫ за него да станѫтъ прави. (Пада членътъ).

Маджаровъ: Ако ся отхвьрли тоя членъ тогава законътъ го не бива. Прѣдлагамь второ гласуване.

Прѣдсѣдательтъ: Приема ли Събранието да ся тури на второ гласуване.

Юруковъ: Щомъ като поправката на коммиссията пада, то значи, че членътъ ся приема, както е прѣдставенъ отъ правителството. Прочее нѣма нужда да ся туря членътъ на гласуване. Ако правимъ тъй, много пѫти ще оставами безъ законъ, Такава практика, че, щомъ ся отхвьрли мнението на коммиссията, не може да ся мисли, че и членътъ ся отхвьрля. Ако е прѣдложила коммисията нѣщо не значи, че е противъ членътъ, нъ просто дава едно допълнение или измѣнение въ нѣщо. Инакъ много пѫти ще испадаме въ безисходно положение.

Хаканновъ: Азъ щѫ възразя на г-на Юрукова, че той ни прѣдставя Китайско гласуване. (Смѣхъ) Членътъ трѣбва да ся гласува за да видимъ ще ли да ся приеме или не. Ако пада едно прѣдложение на Коммиссията, то неможемъ да знаемъ какъ остава членътъ. Ако не ся гласува членътъ, то защо полагами законътъ на разисквание? Когато за единъ членъ става възражение, то неможемъ да знаемъ да ли Събранието е съгласно да го приеме ако ся нетури на гласуване. Ако не, трѣбва да ставатъ възражения и гласувания, то тогава, щомъ ся прѣдстави единъ законъ отъ Правителството, да ся прочете цѣлъ и да ся свърши работата.

Златаровъ: И азъ съмь на мнение, че много пѫти тая практика опропастява самитѣ закони, Щомъ ся прѣдложи на разглеждание единъ законъ Събранието по принципъ го приема и, ако има да ставатъ нѣкои поправки, то тѣ ся гласуватъ отъ Събранието, които, ако паднатъ, значи че членътъ ся приема.

Караджовъ: Практиката ни доказа за неизлишни тѣзи гласувания. Не може да ся приематъ мненията на г-да Юрукова и Златарова. Много пѫти въ Коммиссиитѣ ставатъ грѣшки, като ся не тълкува както трѣбва единъ членъ и правятъ поправки или добавки. Ето затова, когато поправкитѣ или добавкитѣ на Коммиссията падатъ, не може да ся каже, че членътъ ся приема, а непрѣменно трѣбва да ся гласува.

Юруковъ: Господа! фактъ е вече, че ние много пѫти, като гласуваме единъ членъ и падне, намѣримъ ся въ едно положение, дѣто всѣки по своему прѣдставя шилове бодове за да ся дотъкми падналий членъ. Нашата работа е такава. Туряме на гласувание членъ, който по едно нехайство пада безъ да сме го добрѣ разбрали. Ето сега тоя членъ падн. Питамъ, какво ще ся плаща на чиновницитѣ? (гласове: нищо!) Тогава законъ нѣма. Не е практично това което слѣдваме. Принципътъ на законътъ не е нарушенъ, ако Коммисията е направила нѣкои поправки. Най-практичното ще бѫде, като падне прѣдложението на Коммиссията, членътъ да ся не туря на гласувание.

Кесяковъ: Това, което казва г-нъ Юруковъ е противъ вѫтр. Правилникъ. Споредъ Правилникътъ, щомъ ся внесе единъ законъ въ Камарата приема ся изцѣло и послѣ 24 часа, откакъ го прѣгледа Коммисията, ся внася изново въ Събранието за разглеждание. Ако законопроекта е прѣтърпѣлъ или не нѣкакви измѣнения отъ Коммиссията, то все трѣбва да ся гласува цѣлъ. И сега слѣдователно не може освѣнъ да ся гласува и самий членъ тъй както е прѣдставенъ отъ Правителството, защото може човѣкъ да бѫде противъ поправката на Коммиссията, а въ сѫщото врѣме и противъ членътъ.

Прѣдсѣдательтъ: Появи ся въпросъ: да ли да ся гласува и членътъ слѣдъ паданьето прѣдложението на Коммиссията. Какъ приема Събранието: да ся отхвърли ли членътъ или да си остане както е приетъ по принципъ?

Хаканов: Членътъ ся вече отхвърли и не трѣбва да ся подлага на второ гласувание. Събранието трѣбва да ся произнася за всѣки членъ отдѣлно приема ли го или не. Може единъ законопроектъ да е въ два смисъла. Трѣбва Събранието да ся освѣтли и може да отхвърли петь члена отъ него. Сега, ако нѣкои не сѫ сгалали отъ нехайство, то тѣ ще отговарятъ съ нехайството си. Почитаемото Бюро трѣбва да ся води по правилника и да не задава нови мъчноти. Съ вишегласие само може да ся приеме единъ членъ.

Прѣдсѣдательтъ: Бюрото пита: Желае ли Събранието да ся произнесе върху тоя въпросъ: да ся тури или не на гласуване членътъ? (Не желае). Минаваме на членъ 4-ий.

Величковъ: Азъ незная, какъ ся чете членътъ и не разбрахъ, какъ ся неприе. Азъ прѣдлагамъ да стане второ гласувание.

Прѣдсѣдательтъ: Желае ли Събранието да чуе още веднажъ членътъ, както е поправенъ отъ Коммиссията? (чете членътъ) (Желае). Турямъ на второ гласувание, които сѫ за членътъ, както е поправенъ отъ Коммисията, да станѫтъ прави. (Приема ся). Ще ся чете чл. 4-й, който става отъ 6-й. Членъ 5-й е отхвърленъ отъ Коммиссията и е слѣнъ съ чл. 4-й.

(Гласове: да ся гласува членъ 4-ий).

Кесяковъ: Прѣдлагамъ да ся прочете чл. 4-ий коммиссията отхвърля членъ 5-ий а . . . . . (Шумъ).

Секретарьтъ: (Чете членъ 4-ий, както е отъ Коммиссията).

Прѣдсѣдательтъ: Както вижда Почитаемото Събрание, членъ 5-й е отхвърленъ отъ Коммисията, а съ нѣкои добавки ся слѣва съ горнийтъ, което и прие Събранието. Иска ли нѣкой да говори?

Хаковъ: Тоя членъ стои още непадналъ и не може да ся мине на други, безъ да ся гласува първий.

Прѣдсѣдательтъ: Турямъ на гласуване членъ 5-й, който става 4-ий. Които сж за него, моля да станжтъ прави. (Пада).

Секретарьтъ: (Чете чл. 4-ий, който става отъ 6-ий). Чл. 4-й. Дневното обезщетение на всѣкой чиновникъ отъ гражданско вѣдомство, за колкото врѣме трае прѣмещанието му вжтрѣ въ Областьта, е на день по единъ на стотѣ отъ заплатата му и то за всички чиновници, които иматъ мѣсечна заплата по-горѣ отъ 1000 гр. включително, а за онія които иматъ мѣсечна заплата по-долу отъ 1000 гр. по 8 гроша на день.

На частни лица пратени съ нарочно посланье, плаща ся за дневно обезщетенье, по двадесять и петь гроша на день.

Прѣдсѣдательтъ: Коммиссията прави поправки въ тоя членъ. Увеличава ся съ 10 гр. обезщетението. което ще ся дава на онія чиновници, които получаватъ по-долу отъ 1000 гр. мѣс чна заплата. Прибавя на крайтъ думата „безразлично“, а заличава въ членътъ частицитѣ ,и то“. Алинеята на тоя членъ изменява тъй: „на частни лица пратени съ нарочно послание плаща ся за дневни разноски не по-малко отъ 10 гр. и не по-вече отъ 50 гр. независимо отъ обезщетението за личний му трудъ“.

Директ. Гешовъ: Колкото за увѣличението отъ „8 гроша“ на „10 гр.“, което е направила Коммиссията за по-долнитѣ чиновници, то е справедливо, защото много пжти се оплакватъ, че 8 гр. не имъ стигали. По 8 гр. бѣше прието отъ Постоянний Комитетъ и Правителството остави членътъ тъй, Правит. нѣма и сега нищо противно за увѣличението отъ Коммиссията. Въ прѣдложението на Почитаемата Коммисия за измѣнение въ алинеата „за частни лица“ не е пояснено добрѣ. (чете алин.) Виждамъ, че не е дала Коммисията именно опрѣдѣление: кому колко и на какво основание ще ся дава, а е турнала само: „не по-малко отъ 10 гр. и не по-вече отъ 50“. Другото остава, т. е. кой ще опрѣдѣли положително колко именно да ся плаща? Послѣ, сжщо нѣма опрѣдѣление за „дневний трудъ“ какво обезщетение ще ся дава? Азъ мисля да ся тури първото опрѣдѣление ота Правителството за дневното обезщетение, което ще бжде и най-добро.

Юруковъ: Азъ мисля Коммиссията въ тоя случай е направила много добрѣ, дѣто е помѣстила въ членътъ тия поправки. (Чете ал.). Това е хубаво. Неможе да ся опрѣдѣли за частно лице напълно когато то може би има и друга длъжность. Прѣдставете си, че въ Сливенъ ся прави гимназия и това здание трѣбва да ся прѣгледа, за което ся проважда частно лице и на това лице ся плаща по 25 гр. на день за обезщетение. както е въ чл. отъ Правителството. Ами за „трудъ“ какво ще му ся плаща? Тука ся разбира обезщетение за това. що той яде и само съ ядение ли ще го оставимъ? Ами загубата отъ частната работа, която губи, нѣма ли да му ся заплати? Ето защо Коммиссията е опрѣдѣлила да ся плаща отъ „10—50“ гроша за харчъ. А друго проводеното лице що губи отъ работата си не е опрѣдѣлила, защото това зависи на условията. Ако на чиновницитѣ, които получаватъ заплата, ся плаща други разноски, защо и на частни лица да ся не

плаща за работата му? Затова Правителството трѣбва да ся погоди съ частнитѣ лица за какво количество да имъ ся плаща.

Прѣдсѣдательтъ: Турямъ на гласувание прѣдложението на Коммиссията и, които сѫ за него, моля, да станѫтъ прави. (Приема ся).

Секретарьтъ: (Чете чл. 5-ий, който става отъ 7-ий) Чл. 5-й. На чиновници пратени извънъ Областьта плаща ся дневно обезщетение по два и половина на стотѣ отъ мѣсечната заплата.

Прѣдсѣдательтъ: Коммиссията прибавя на тоя членъ една алинеа, именно: „на частни лица, пратени по миссия извънъ Областьта плаща ся двойно отъ онова, което имъ ся прѣдвижда за миссии вѫтрѣ въ Областьта“.

(Приема ся).

Секретарьтъ: (Чете чл. 6-ий, който е станалъ отъ 8-ий). Чл. 6 й. Чиновницитѣ които, по естеството на службата си, сѫ задължени често да ся прѣмещатъ вѫтрѣ изъ окрѫжностьта на службата си получаватъ за пѫтни разноски и за дневно обезщетение, само онова възнаграждение което е прѣдвидено, заедно съ заплатитѣ имъ въ бюдждтитѣ.

Прѣдсѣдательтъ: Коммиссията приема тоя членъ безъ измѣнение.

(Приема ся).

Секретарьтъ: (Чете чл. 7-ий, който е станалъ отъ 9-ий). Чл. 7-й. Обезщетение не ся дава на чиновници на които самата служба изисква да правятъ периодически ревизии въ крѫгътъ и по испълнение на службата си. Окрѫжнитѣ инжинери и кондюктори, за които не е опрѣдѣлено въ бюджетътъ, възнаграждение за пѫтни разноски и дневно обезщетение, получаватъ на мѣсецъ за пѫтни разноски и за дневно обезщетение първитѣ по 400 гр. а вторитѣ по 200 гроша.

На чиновникъ прѣместенъ отъ едно мѣсто на друго, на сѫщата или на друга служба, плащатъ му ся пѫтни и дневни разноски съразмѣрно съ мѣсечната заплата, която ще получи отъ новата служба.

Прѣдсѣдатель: Коммиссията прави слѣдующитѣ измѣнения въ членътъ: Обезщетението на инджинеритѣ и на кондикторитѣ увѣличава на първитѣ отъ „400“ на „500 гроша,“ а на вторитѣ отъ „200“ на „300 гроша“. Алинеята на членътъ я оставя за особенъ членъ.

Директ. Стамболски: Господа! Прѣди да ся пристѫпи къмъ разисквание тоя членъ, длъжность ми е да кажа прѣдъ почитаемото Събрание, че Дирекцията намира числото на департаменталнитѣ инджинери твърдѣ голѣмо и правителството е на мнѣние за напрѣдъ да остави само 3 инджинери. Принудено е това да направи, защото срѣдствата сѫ твърдѣ малки. Ако ся приеме въ бюджетътъ да останѫтъ за напрѣдъ само 3-ма инджинери за 6 департамента, то тогава пѫтнитѣ разноски може да ся увѣличатъ и да останатъ както коммиссията е направила за еднитѣ по 500, а за другитѣ 300.

Прѣдсѣд.: Турямъ на гласувание прѣдложението на Коммиссията.

Бояджиевъ: Азъ мисля, че почитаемото Областно Събрание на драго сърдце ще приеме тази икономия да ся намалятъ областнитѣ инджинери отъ 6 на 3. Нъ прѣдлагамъ още да ся произнесе Събранието да бѫдатъ разноскитѣ по 600 гроша.

Кесяковъ: Г-нъ Директоръ Стамболски каза може да ся увѣличатъ разноскитѣ на иджинеритѣ, ако числото имъ ся намали отъ 6 на 3; нъ може ли да ся посрѣщатъ нуждитѣ на цѣлата Область само съ 3 инджинери?

Дир. Стамболски: Остава на Събранието да рѣши числото на инджинеритѣ какво да бѫде. А азъ спомѣнахъ тоя въпросъ, понеже коммиссията прѣдлага увѣличение на разноскитѣ при недостатъчнитѣ срѣдства. Колкото за разноскитѣ имъ трѣбва да ся удвоятъ; нъ съ удвояването ще бѫде твърдѣ много, така щото мисля да ся направи по 6 или 700 гроша и ще бѫде достатъчно.

Величковъ: Азъ мисля за иджинеритѣ да ся приеме по 600 гроша, а за кандикторитѣ по 300 гроша. Прѣдлагамъ да ся тури на гласуване.

Прѣдсѣд.: Турямъ на гласуване членътъ, както е поправенъ отъ коммиссията заедно съ поправката на г. Величкова и които сж за него, моля да станатъ прави. (Приема ся).

Секретарь: (Чете чл. 8, който става отъ алинеята на прѣдишния).

Д-ръ Стояновичъ: По мое мнѣние тука трѣбва да ся опрѣдѣли, че по заповѣдь на правителството, ако ся прѣмѣстува единъ чиновникъ, ще му ся отпущатъ тия разноски: защото има чиновници, които сами прѣдлагатъ да ги прѣместатъ, на които разбира ся, неможе да ся плати нищо.

Величковъ: Трѣбва наистина да ся опрѣдѣли, че само по правителственна заповѣдь, кога ся прѣмѣсти чиновника да му ся плаща разноски, защото може човѣкъ да пожелае да ся прѣмести въ отечеството си, макаръ на сжщата служба, че тогава незная да ли е нуждно да ся плаща..

Стояновичъ: По взаимно желание двама чиновника може да ся прѣместятъ, като поискатъ разрѣшение отъ правителството, което може да имъ разрѣши, както това ставаше въ врѣмя на окупацията, нъ въ такъвъ случай нѣма да имъ ся плати разноски.

Воденчаровъ: Може би г. Величковъ, да е на противно мнение, но ще му кажа, че когато бѣхъ секретарь прѣместиха мя отъ Бургасъ и не ми ся плати нищо. Желая повдигнатий въпростъ отъ г. Стояновича да ся приеме.

Кесяковъ: Когато азъ напримѣръ, искамъ да мя прѣмести правителството на друга равностепенна съ моята служба, то, правителството може да не откаже, но трѣбва ли да ми ся плащатъ разноски? Само когато правителството поиска да прѣмести едного, тогава трѣбва непрѣменно да му ся даватъ разноски, а не, и на тогова, който самъ заяви да го прѣместатъ.

Герджиковъ: Азъ мисля криво тълкуватъ нѣкой г-да, като казватъ, че онния чиновници, които ся прѣмещаватъ по свое желание, не трѣбва да имъ ся плащатъ пжтни и дневни разноски. Ако ся спомене въ членътъ, че по желание може да ся прѣмѣства чиновникъ, азъ вѣрвамъ, че много злѣ ще направимъ, защото ще ся

появать хиляди такива желания за прѣмѣстване. Всѣкой желае най послѣ да служи въ родниятъ си градъ и по взаимно съгласие ако ся допуща отъ правителството прѣмѣщанието, ще прѣнесемъ врѣда. Правителството не може да земе за мотивъ желанието или съгласието на двама чиновници и да ги прѣмести, защото за правителството е въ интересътъ може би да бѫде, ако не имъ позволи да ся прѣмѣстятъ. По принципъ, като ся иска прѣмѣщение, може да ся остави на съгласието на Правителството; нъ това ще стане безъ плащание на разноски. Нъ пакъ казвамъ, никакъ не трѣбва правителството да ся съгласява.

Кесяковъ: Г-нъ прѣдговорившій казва, че не трѣбва правителството да ся съгласява на изявено желание за прѣмѣщание: нъ може да ся случи, щото на нѣкой чиновникъ да му не понесе климатътъ дѣто е на слтжба и иска да ся прѣмѣсти: въ такъвъ случай защо да не ся прѣмѣсти, нъ не трѣбва да му ся плаща.

Г. Груевъ: Азъ мисля не може да ся иска заповѣдь на правителството за прѣмѣщанието. То става само съ волята на Правителството. Г-нъ Кесяковъ ни наведе примѣръ, че климатътъ може да накара единъ чиновникъ да иска да ся прѣмѣсти. По мое мнѣние, никакъ да ся не зима въ внимание подобно желание на чиновницитѣ. Може ако стане така нѣкое прѣмѣщение, но по необходима нужда, и тогава нѣма да ся плащатъ пѫтни и девни разноски. Само правителството, когато намѣри за нуждно нѣкое прѣмѣщение може да ся заплаща.

Величковъ: По-хубаво ще бѫде ако остане членътъ тъй, че не може да става промѣнение по желанието на чиновницитѣ.

Прѣдсѣд.: Турямъ на гласувание членътъ. Които сѫ за него да станатъ прави. (Приема ся).

Секретарь: (Чете чл. 9-й, който е станалъ отъ 10-й). Чл. 9-й: За пѫтни разноски за дневно обезщетение прѣдплаща ся на чиновникътъ при трьгванието му на пѫть едно количество приблизително прѣсмѣтнато спорѣдъ растоянието на мѣстото догдѣто ще иде и спорѣдъ траянието на прѣмѣщанието му.

Прѣдсѣдатель: Коммиссията подиръ думата: „чиновникътъ“ прибавя: „и на частни лица“, като въ сѫщето врѣме думата: „чиновникътъ“ поправя „чиновници“. (Приема ся).

Димитровъ: Тука му е мѣстото да ся прибави и единъ членъ 10-й, че настоящий законъ замѣнява еди-кой си публично-административний правилникъ.

Прѣдсѣдатель: Подкрѣпя ли ся прѣдложението на г-на Димитрова? (Подкрѣпя ся). Турямъ на гласувание. Които сѫ за него, моля да станатъ прави. (Пада). Минаваме на II-ий дневенъ рѣдъ: прочитание рапорти отъ коммисиитѣ.

Величковъ: Азъ прѣдлагамъ да ся отложи засѣданието и да ся прѣпратятъ коммиссиитѣ да поработятъ. Прѣдлагамъ идущето засѣдание да стане въ срѣда. Приема ся).

Прѣдсѣдатель: Приема ли Събранието да ся отложи засѣданието? (Приема ся). На дневний редъ за идущето засѣдание имаме:

1-во. Гласувание изцѣло законопроектътъ за пѫтнитѣ разноски по прѣмѣщанието чиновницитѣ и пр.

2-о Прочитание рапорти отъ коммиссиитѣ.

Прѣдсѣдатель: Ще стане провѣрка на присѫтствующитѣ.

Секретарь: (Чете списъкътъ).

Прѣдсѣд.: Присѫтствуватъ и отсѫтствуватъ сѫщитѣ, както и при първата провѣрка. Обявявамъ засѣданието закрито.

(Часътъ 3 послѣ пладнѣ).

Прѣдсѣдатель: **Георги Груевъ**

Подпрѣдсѣдатели: **Д-ръ Янкуловъ**, **Юруковъ**

Секретари: **Гуневъ**, **Пеневъ**